

Udvalgets spørgsmål til ministeren og dennes besvarelser.

Spørgsmål 1.

Har ministeren mere konkrete overvejelser om risikoen ved kreditydelse for told- og afgiftsbeløb?

Besvarelse.

Efter toldlovsforslagets § 92, stk. 1, er afregningsperioden for told af varer, der indføres i erhvervsmæssigt øjemed, kvartalet, og betalingsfristen er 1 måned 20 dage. I henhold til lovforslagets § 94, stk. 1, er afregningsperioden for de forbrugsafgifter, som skal erlægges i forbindelse med indførslen — herunder også merværdiafgiften — måneden, og betalingsfristen er indtil udgangen af den følgende måned. Fra disse regler gøres der visse undtagelser, jfr. lovforslagets §§ 92, stk. 2, 94, stk. 2, og 95, der dog er uden betydning ved vurderingen af risikoen ved den omhandlede kreditydelse.

Provenuet af tolden, de punktafgifter, som erlægges i forbindelse med indførslen, og „importmomsen“ (ved en afgiftssats på 12½ pct.) kan anslås til henholdsvis 560 mill. kr., 50 mill. kr. og 3.300 mill. kr. pr. år. De beløb, som staten under den foreslåede kreditordning får tilgode hos varemødtagerne, vil ikke være konstante, men vil være mindst umiddelbart efter, at afregning for en afregningsperiode har fundet sted, og størst, umiddelbart før afregning for en afregningsperiode finder sted. For så vidt angår tolden, vil kreditydelsen således variere fra ca. 80 til ca. 220 mill. kr. For de punktafgifter, som skal erlægges i forbindelse med indførslen, vil kreditten variere fra ca. 4 mill. kr. til ca. 8 mill. kr., og for „importmomsen“ vil kreditten variere fra ca. 275 mill. kr. til ca. 550 mill. kr. Der er ikke herved taget hensyn til en eventuel forøgelse af kreditydelsen som følge af, at told- og afgiftsbeløbene ikke i alle tilfælde indbetales rettidigt.

I forsøgsområdet har man fra den 1. februar 1969 uden sikkerhedsstillelse og fra 1. august 1969 også uden særlige fortrinsrettig-

heder for statskassen praktiseret en kreditordning for tolden samt råstofafgiften og dækningsafgiften efter chokoladeafgiftsloven, der svarer til den i toldlovsforslagets § 92, stk. 1, foreslåede kreditordning. I perioden fra 1. februar 1969 til 1. januar 1970 er der i henhold til de i forsøgsområdet gældende kreditregler ydet kredit med et told- og afgiftsbeløb på i alt ca. 5,7 mill. kr. Heraf er ca. 184.000 kr. ikke betalt rettidigt. I 34 tilfælde er der udfærdiget udpantningsbegæringer for et samlet beløb af ca. 65.000 kr.

Også på andre afgiftsområder yder staten i dag kredit uden fortrinsrettigheder og uden sikkerhedsstillelse. Det gælder således den del af merværdiafgiften, netto ca. 4,6 mill. kr. i indeværende finansår, som indbetales ved virksomhedernes periodiske afregninger. Her er afregningsperioden som hovedregel kvartalet og betalingsfristen 1 måned 20 dage. Erfaringerne fra den korte tid, i hvilken merværdiafgiften har været i kraft, synes at vise, at de afgiftsbeløb, som må afskrives som tabt, udgør 2-3 promille af det samlede afgiftstilsvær. Man må dog herved erindre, at statens konkursprivilegium bestod indtil den 1. august 1969, og at tab på afgiftskredit er ret konjunkturfølsomme.

Ved lov nr. 333 af 18. juni 1969 om ændring af forskellige lovbestemmelser om fortrinsret i tilfælde af konkurs m. v. er statens konkursprivilegier bortfaldet, for så vidt angår alle direkte og indirekte skatter, herunder også tolden. På denne baggrund kan man formentlig se bort fra at søge risikoen ved ydelse af kredit med told og afgifter af indførte varer imødegået ved genetablering af særlige privilegier for tolden og indførselsafgifterne. Vil man sikre statskassen imod provenutab ved den foreslåede kreditordning, synes der derfor ikke at være andre muligheder end at betinge kreditydelsen af sikkerhedsstillelse.

En generel regel om sikkerhedsstillelse for told og indførselsafgifter ville imidlertid dels indebære en ikke ubetydelig økonomisk be-